

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **K. Š.**, zast. JUDr. Tomášem Mikulíkem Hamelem, Ph.D., advokátem, se sídlem Frýdek-Místek, Pod Štandlem 2218, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 21.6.2010, č.j.: 3616/10-1300-506589

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 21.6.2010, č.j.: 3616/10-1300-506589 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Tomáše Mikulíka Hamele, Ph.D., advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze, kterým bylo zamítnuto její odvolání ze dne 2.3.2010 proti rozhodnutí Finančního úřadu v Říčanech ze dne 5.2.2010, č.j. 14865/10/059911204396.

Finanční ředitelství v Praze v odůvodnění v záhlaví uvedeného rozhodnutí mimo jiné uvedlo, že ze spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně na Finanční úřad v Říčanech podala dne 20.4.2009 přihlášku k registraci k dani z přidané hodnoty, ve které uvedla obrát 1 200 000,- Kč za předchozí kalendářní rok a datum zákonné registrace určila na den 1.3.2009. Správce daně žalobkyni zaregistroval k dani z přidané hodnoty s účinností od 20.4.2009. Správce daně provedl dne 4.6.2009 místní šetření za účelem zjistit celkový souhrn úplat za zdanitelná plnění, která žalobkyně uskutečnila bez daně od 1.3.2009 do 19.4.2009. Správce daně žalobkyni následně stanovil náhradu za neuplatnění daně při nesplnění zákonné

registrační povinnosti za období od 1.3.2009 do 19.4.2009 ve výši 13.016,- Kč. Dále podle odvolacího orgánu ze spisu vyplývá, že správce daně v průběhu daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 a 2007 zjistil, že žalobkyně nezahrnovala do zdanitelných příjmů platby za stravenky a tudíž překročila obrát již k 30.4.2005 a od 1.7.2005 měla být plátcem daně z přidané hodnoty.

Odvolací orgán uvedl, že skutečnost, že žalobkyně přijímala platby i formou stravenek a nezahrnovala je do svých tržeb, byla pro správce daně skutečností novou, zjištěnou až v průběhu daňové kontroly, tj. až po pozdní žádosti žalobkyně k registraci k dani z přidané hodnoty a po pravomocném ustanovení náhrady ze dne 8.6.2009. Správce daně podle odvolacího orgánu neměl k dispozici při výpočtu původní náhrady žádné jiné údaje než ty, které sama žalobkyně uvedla ve své žádosti k registraci k dani z přidané hodnoty a v daňovém přiznání z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2008. Odvolací orgán zdůraznil, že správce daně v rámci místního šetření dne 4.6.2009 neprověřoval skutečnosti rozhodné pro určení data registrace (s výší vykázaných příjmů neměl pochybnosti), ale zjišťoval celkovou výši úplat pro stanovení částky náhrady. Tato nová skutečnost, tj. zatažené tržby za stravenky, nebyla a nemohla být bez zavinění správce daně uplatněna v původním řízení a měla podstatný vliv na výrok rozhodnutí ze dne 8.6.2009 č.j. 73642/09/059911203922. Z těchto důvodů podle odvolacího orgánu nařídil správce daně obnovu řízení ve věci pravomocného rozhodnutí o uložení náhrady podle ust. § 98 zákona č. 235/2004 Sb. S ohledem na uvedené odvolací orgán shledal námitky žalobkyně ve věci pochybení správce daně při posuzování zjištěných skutečností za neoprávněné.

Dne 5.2.2010 vydal správce daně v souladu s ust. § 55 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb. odvoláním napadené rozhodnutí, kterým zrušil původní rozhodnutí o uložení náhrady a nahradil ho rozhodnutím, kterým byla žalobkyni stanovena v souladu s ust. § 98 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. náhrada za neuplatnění daně při nesplnění zákonné registrační povinnosti za období od 1.2.2007 do 19.4.2009 ve výši 365.121,- Kč, tj. ve výši 10% z celkových příjmů za zdanitelná plnění, když z předmětného spisového materiálu je zřejmé, že žalobkyně dosáhla celkových příjmů ve výši 3.651.212,- Kč.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že Finanční úřad v Říčanech u ní zahájil dne 2.2.2009 a 5.2.2009 daňovou kontrolu daně z příjmů za zdaňovací období roku 2006 a 2007. V průběhu daňové kontroly správce daně zjistil, že žalobkyně nezahrnovala do svých příjmů i platby za stravenky, takže dospěl k závěru, že žalobkyně překročila obrát dle ust. § 6 zákona č. 235/2004 Sb. již k 30.4.2005 a již 1.7.2005 měla být žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty.

Žalobkyně je přesvědčena o tom, že toto zjištění správce daně nezakládá právo na obnovu řízení ve smyslu § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., neboť se zjevně nejedná o novou skutečnost, kterou by správce daně nemohl v řízení uplatnit dříve. Podle žalobkyně správce daně po provedení uvedené kontroly dne 2.2.2009 a 5.2.2009 a následně po provedení místního šetření dne 4.6.2009-protokol č.j. 72400/09/059911203922 nezjistil předmětné skutečnosti, na které se ve svém rozhodnutí odvolává a které měl při následné kontrole daně z příjmů fyzických osob zjistit, pokud by prováděl kontrolu řádně a zcela v souladu se zákonem o správě daní a poplatků. V této věci žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1 Afs 70/2004. Podle žalobkyně měl správce daně zahájit daňovou kontrolu poté, co z informací získaných z místního šetření 4.6.2009 zjistil skutečnosti, které se staly podkladem pro rozhodnutí o uložení náhrady ze dne 8.6.2009.

Žalobkyně má za to, že správce daně svou nečinností zcela zjevně způsobil promlčení případné daně z přidané hodnoty a celou záležitost se snažil konvalidovat obnovou řízení jako mimořádným opravným prostředkem dle § 54 zákona č. 337/1992 Sb. Takovýmto postupem je pak žalobkyně krácena na svých právech, zejména na právu kvalifikované obrany, kterou může uskutečnit, vycházejí z úvah a výsledku zjištění, jež jsou nutným obsahem právě zprávy z daňové kontroly, která však v daném případě neproběhla. Žalobkyně je přesvědčena, že napadené rozhodnutí je nezákonné.

Ve vyjádření k žalobě Finanční ředitelství v Praze uvedlo, že při stanovení náhrady podle ust. § 98 zákona š. 235/2004 Sb. v rozhodnutí ze dne 8.6.2009 č.j. 73642/09/059911203922 správce daně vycházel ze skutečností zjištěných při místním šetření ze dne 4.6.2009, které bylo provedeno správcem daně na základě skutečností uvedených žalobkyní v přihlášce k registraci k dani z přidané hodnoty a z žalobkyní podaných přiznáních k dani z příjmů fyzických osob. Skutečnost, že žalobkyně přijímá platby i formou stravenek, které nezahrnuje do svých zdanitelných příjmů, byla pro správce daně novou skutečností, zjištěnou až v průběhu daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob za rok 2006 a 2007. Žalobkyně se měla stát plátcem daně z přidané hodnoty již s účinností od 1.7.2005. Správce daně při výpočtu náhrady daně z přidané hodnoty vycházel z příjmů za rok 2007, které byly předmětem kontroly. Z tohoto důvodu podle Finančního ředitelství v Praze teprve po vyřízení odvolání žalobkyně proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z příjmů fyzických osob za rok 2007, ve kterém správce daně dodatečně vyměřil daň z nepřiznaných příjmů, resp. po nabytí jeho právní moci dne 28.12.2009 nařídil správce daně rozhodnutím ze dne 15.1.2010 obnovu ve věci pravomocného rozhodnutí o uložení náhrady daně z přidané hodnoty.

Argumentace, že nelze doměřovat daňovou povinnost na základě místního šetření, ale na základě daňové kontroly se všemi zachovanými právy žalobkyně, je podle finančního ředitelství nepřipadná. Náhrada uložená rozhodnutím ze dne 5.2.2010 č.j. 14865/10 byla vypočtena v souladu s ust. § 55 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb. za období od 1.2.2007 do 19.4.2009.

Finanční ředitelství v Praze se domnívá, že postupovalo v souladu se zákonem, když na základě zjištěné skutečnosti nařídilo obnovu řízení a vydalo nové rozhodnutí. Navrhlo žalobu zamítnout pro její nedůvodnost.

Ve správním spise se nachází jednak přihláška k registraci k dani z přidané hodnoty ze dne 20.4.2009, protokol o ústním jednání podle ust. § 12 zákona č. 337/1992 Sb. ve věci místního šetření provedeného ve smyslu ust. § 15 zákona č. 337/1992 Sb. ze dne 4.6.2009, rozhodnutí Finančního úřadu v Říčanech o uložení náhrady ze dne 8.6.2009 č.j.: 73642/09/059911203922, daňové doklady 747854, 756005, 765655, 772887, přehled pohybů od 1.1.2004 do 31.12.2004, od 1.1.2005 do 31.12.2005, úřední záznam Finančního úřadu v Říčanech ze dne 22.7.2009, rozhodnutí Finančního úřadu v Říčanech o nařízení obnovy řízení ze dne 15.1.2010 č.j.: 2884/10/059910203234, přehled pohybů od 1.1.2008 do 31.12.2008, protokol o ústním jednání podle ust. § 12 zákona č. 337/1992 Sb. ve věci místního šetření provedeného ve smyslu ust. § 15 zákona č. 337/1992 Sb. ze dne 4.2.2010, úřední záznam Finančního úřadu v Říčanech ze dne 5.2.2010, rozhodnutí Finančního úřadu v Říčanech ze dne 5.2.2010 č.j.: 14865/10/059911204396, odvolání žalobkyně ze dne 1.3.2010, žalobou napadené rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 21.6.2010 č.j.: 3616/10-1300-506589.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb. řízení ukončené pravomocným rozhodnutím se obnoví na žádost příjemce rozhodnutí nebo z úřední povinnosti, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.

Ustanovení § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb. tedy předpokládá splnění kumulativně tří podmínek. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27.6.2012, č.j. 5Afs 5/2012-30 (dostupný na www.nssoud.cz) „...Prvou z nich je existence nových skutečností nebo důkazů. V tomto směru je judikatura správních soudů dlouhodobě stabilní, viz například rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 06. 2007, č. j. 9 Ca 285/2005 - 34: *„Novou skutečností, představující důvod pro povolení obnovy řízení ve smyslu § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, může být pouze skutečnost existující již v době původního rozhodování správce daně o daňové povinnosti žalobce, která v souhrnu s dalšími skutečnostmi vytváří skutkový stav, jenž zde byl v době vydání rozhodnutí, k němuž se mimořádný opravný prostředek upíná (viz § 56a odst. 1 daňového řádu), a která nově, to jest až po právní moci tohoto rozhodnutí, vyšla najevo, když předtím nebyla známa ani žalobci, ani správci daně, a nemohla být proto správcem daně při rozhodování vzata v úvahu.“* Jedná se o judikaturu souladnou také s autentickým pojetím podmínek obnovy správního řízení obecně, ze které úprava tohoto institutu v daňovém řízení vychází, viz důvodová zpráva k zákonu č. 337/1992 Sb, § 54 uvádějící, že obnova řízení představuje *„mimořádný opravný prostředek, který má umožnit nápravu skutkových zjištění, z nichž se při vydání napadeného rozhodnutí vycházelo. Navržená zásada vychází z obdobné úpravy obsažené v zákoně o správním řízení.“*

V dané věci, jak vyplývá ze spisového materiálu a rovněž pak z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze, Finanční úřad v Říčanech vydal dne 8.6.2009 pod č.j. 73642/09/059911203922 rozhodnutí o uložení náhrady, jímž žalobkyni stanovil náhradu za neuplatnění daně při nesplnění povinnosti se registrovat k dani z přidané hodnoty podle § 95 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. v celkové částce 13.016,- Kč, tj. 10 % z celkových příjmů nebo výnosů za zdanitelná plnění jako náhradu za zdanitelná plnění uskutečněná bez daně v období od 1.3.2009 do 19.4.2009 podle protokolu č.j.: 72400/09/059911203922. V odůvodnění správce daně uvedl, že s ohledem k dosaženému obratu podle § 6 zákona č. 235/2004 Sb. byla žalobkyně povinna podat přihlášku k registraci do 15.1.2009. Pro nesplnění této povinnosti uplatňovat daň za zdanitelná plnění ve výše uvedeném období byla žalobkyni stanovena náhrada uvedená ve výroku.

Rozhodnutím o nařízení obnovy řízení ze dne 15.1.2010, č.j.: 2884/10/059910203234 Finanční úřad v Říčanech nařídil obnovu řízení ve věci pravomocného rozhodnutí o uložení náhrady podle § 98 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění, č.j.

73642/09/059911203922 ze dne 8.6.2009, v plném rozsahu. V odůvodnění finanční orgán mimo jiné uvedl, že v souvislosti s daňovou kontrolou daně z příjmů fyzických osob zjistil správce daně, že obrat žalobkyně překročil částku 1 000 000,- Kč ke dni 30.4.2005 (za období od 1.5.2004-30.4.2005) a podle ust. § 94 zákona č. 235/2004 Sb. se měla žalobkyně stát plátcem daně z přidané hodnoty ode dne 1.7.2005. Podle Finančního úřadu v Říčanech tyto nové skutečnosti, které vyšly najevo, nebyly správci daně známy, nemohly být uplatněny již dříve v řízení a mají podstatný vliv na výrok rozhodnutí, a proto správce daně nařídil obnovu řízení v plném rozsahu. Správce daně také dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro obnovu řízení stanovené § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb.

Rozhodnutím Finančního úřadu v Říčanech ze dne 5.2.2010, č.j.: 14865/10/059911204396 bylo původní rozhodnutí o uložení náhrady č.j. 73642/09/059911203922 ze dne 8.6.2009 zrušeno a nahrazeno rozhodnutím o uložení náhrady, kterým byla žalobkyni stanovena náhrada za neuplatnění daně při nesplnění povinnosti se registrovat k dani z přidané hodnoty podle § 95 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. v celkové částce 365.121,- Kč. tj. 10% z celkových příjmů nebo výnosů za zdanitelná plnění jako náhradu za zdanitelná plnění uskutečněná bez daně v období od 1.2.2007 do 19.4.2009. V odůvodnění správce daně uvedl, že s daňovou kontrolou daně z příjmů fyzických osob zjistil správce daně, že obrat žalobkyně překročil částku 1 000 000,- Kč ke dni 30.4.2005 (za období od 1.5.2004 do 30.4.2005) a podle ust. § 94 zákona č. 235/2004 Sb. se žalobkyně měla stát plátcem daně ode dne 1.7.2005.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání ze dne 1.3.2010, kde především namítala, že daňová kontrola daně z příjmů fyzických osob, při které správce daně zjistil překročení obratu 1 000 000,- Kč, který zakládá povinnost registrace k dani z přidané hodnoty ke dni 1.7.2005, nezakládá právo na obnovu řízení ve smyslu § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb., neboť se zjevně nejedná o novou skutečnost, kterou by správce daně nemohl v řízení uplatnit i dříve. Navrhla zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

Finanční ředitelství v Praze rozhodnutím ze dne 21.6.2010, č.j. 3616/10-1300-506589 výše uvedené odvolání žalobkyně zamítl. V odůvodnění pak mimo jiné konstatoval, že správce daně dne 4.6.2009 provedl místní šetření (viz protokol č.j. 72400/09/059911203922-založený v daňovém spise) za účelem zjistit celkový souhrn úplat za zdanitelná plnění, která žalobkyně uskutečnila bez daně od 1.3.2009 do 19.4.2009. Dále podle odvolacího orgánu ze spisu vyplývá, že správce daně u žalobkyně zahájil dne 2.2.2009 a 5.2.2009 daňovou kontrolu daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 a 2007. A v průběhu daňové kontroly, jak uvedl odvolací orgán, tedy v průběhu daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob správce daně zjistil, že žalobkyně nezahrnovala do zdanitelných příjmů platby za stravenky. Na základě těchto skutečností pak správce daně dospěl k závěru, že žalobkyně překročila obrat dle § 6 zákona č. 235/2004 Sb. již k 30.4.2005 a od 1.7.2005 měla být plátcem daně z přidané hodnoty.

Soud se neztotožnil s tvrzením odvolacího orgánu, že pro správce daně bylo novou skutečností to, že žalobkyně přijímala platby i formou stravenek a nezahrnovala je do svých tržeb. To z rozhodnutí finančních orgánů nevyplývá. Z rozhodnutí o nařízení obnovy řízení ze dne 15.1.2010, č.j.: 2884/10/059910203234 a z rozhodnutí ze dne 5.2.2010, č.j.: 14865/10/059911204396 (prvoinstanční rozhodnutí) pouze vyplývá, že v souvislosti s daňovou kontrolou daně z příjmů fyzických osob zjistil správce daně, že obrat žalobkyně překročil částku 1 000 000,- Kč ke dni 30.4.2005 a že se žalobkyně měla stát plátcem daně z přidané hodnoty ode dne 1.7.2005. Ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí

Finančního ředitelství v Praze ze dne 21.6.2010 č.j.: 3616/10-1300-506589 je pak pouze zřejmé, že daňová kontrola z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 a 2007 byla zahájena 2.2.2009 a 5.2.2009, tedy dříve než bylo vydané rozhodnutí Finančního úřadu v Říčanech ze dne 8.6.2009. Kdy podle finančních orgánů vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí tedy na výrok rozhodnutí o uložení náhrady Finančního úřadu v Říčanech ze dne 8.6.2009, a zda se tedy vůbec o nové skutečnosti nebo důkazy opravdu jedná, není z uvedených rozhodnutí vůbec zřejmé. Kumulativní požadavek na novost důkazů a skutečností a současně nemožnost jejich uplatnění v původním řízení v posuzovaném případě není vůbec dán. Soud tedy přisvědčil námitce žalobkyně, že zjištění správce daně nezakládá právo na obnovu řízení ve smyslu § 54 odst. 1 písm. a) zákona č. 337/1992 Sb.

Další neméně podstatnou skutečností pak je také to, a žalobkyně ji ve své žalobě namítala, že již prvotní stanovení náhrady za neuplatnění daně při nesplnění zákonné registrační povinnosti nebylo provedeno v souladu se zákonem, když vycházelo pouze z údajů místního šetření ze dne 4.6.2009. Žalobkyně odkázala ve své žalobě na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.7.2005, č.j. 1 Afs 70/2004-80 (dostupný na [www. nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), kde Nejvyšší správní soud uzavřel, že „nepostačuje, je-li daňová povinnost doměřena na základě výsledků získaných při místním šetření, aniž by byla zahájena a provedena daňová kontrola při zachování všech práv, která jsou daňovému subjektu garantována právě § 16 daňového řádu. Takovým postupem by byl totiž daňový subjekt krácen na svých, zákonem garantovaných právech, zejména na právu kvalifikované obrany, kterou může uskutečnit, vycházejí z úvah o výsledku zjištění, jež jsou nutným obsahem právě zprávy z daňové kontroly.“

V dané věci správce daně rozhodnutím o uložení náhrady ze dne 8.6.2009, č.j. 73642/09/059911203922 stanovil příslušnou náhradu (13.016,- Kč) za neuplatnění daně při nesplnění povinnosti se registrovat k dani z přidané hodnoty, jako náhradu za zdanitelná plnění uskutečněná bez daně v období od 1.3.2009 do 19.4.2009 podle protokolu č.j.: 72400/09/059911203922, který byl vyhotoven správcem daně dne 4.6.2009 ve věci místního šetření provedeného ve smyslu ust. § 15 zákona č. 337/1992 Sb. Ve světle shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu nebyl postup správce daně zákonný a ani následná obnova řízení tento nedostatek neodstranila, i když sice vycházela z provedené daňové kontroly daně z příjmů fyzických osob. Ačkoliv původní rozhodnutí o uložení náhrady ze dne 8.6.2009, č.j. 73642/09/059911203922 bylo zrušeno a nahrazeno rozhodnutím o uložení náhrady ze dne 5.2.2010, č.j.: 14865/10/059911204396, i toto rozhodnutí v podstatě taktéž vycházelo ze zjištění provedeného při místním šetření dne 4.6.2009, a to ohledně období od 1.3.2009 do 19.4.2009.

Městský soud v Praze má za to, že finanční orgány měly postupovat ve smyslu shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, a protože se tak nestalo, zatížily svá rozhodnutí nezákonností.

Soud vzhledem ke shora uvedenému zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. Dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, když žalobkyně k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřila svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a Finanční ředitelství v Praze výslovně s takovýmto postupem souhlasilo. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobkyně advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. srpna 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Beranová